

[Sigsgaard.]

mange år ikke rigtig har kunnet eller villet klare, men en oplysning om, hvad der faktisk sker, ville være på sin plads.

Det er på mange måder en lidt kedelig skattereform, der nu gennemføres, og det må jo nok erkendes, at det såkaldte „arbejderflertal“ også havde sin store del af ansvaret for, at den ikke bliver bedre. Hvis vi f. eks. ser på besparelserne for ægtepar, hvor hustruen tjener en tredjedel af indkomsten, så vil besparelsen med en udskrivningsprocent på 100 efter regeringens forslag for en indkomst på 20.000 kr. være 3½ pct.; for en indkomst på 40.000 kr. eller det dobbelte vil besparelsen være 11 pct., og for en indkomst på 60.000 kr. vil den være 18 pct. — alt set i forhold til skatten efter de gældende regler. De procenter er ikke nævnt i ministerens bemærkninger, men de viser klart, at det er de store indkomster, der får lettelserne. Det har været sagt mange gange her fra talerstolen, men her har vi altså klare tal for det, såfremt man regner lidt videre på de oplysninger, der gives i bemærkningerne.

Der har været talt så meget om lavtlønnede den sidste tid. Hvis en lavtlønnet har en skattepligtig indkomst på 10.000 kr. og hustruen 5.000 kr., så bliver lettelsen måske en 20-30 kr. eller 50 øre om ugen. At så inflationen betyder, at der i realiteten slet ingen lempelse bliver, men en skærpelse, det er en anden sag, det holder vi udenfor et øjeblik. Efter finansministerens tabel sparer dette lavtlønnede ægtepar omkring 50 øre om ugen. Men den fabrikant, som de arbejder hos, eller den læge, der skal kurere de svagheder, der følger af deres dårlige sociale kår, han tjener måske sammen med sin ægtefælle 250.000 kr. — det er i dag slet ikke nogen usædvanlig indkomst i de befolkningsgrupper, jeg her nævner. Et sådant fabrikant- eller lægeægtepar sparer 10.000 kr. eller mere, inflationen fortsat holdt udenfor. Det er svært at sige helt nøjagtigt, for de tal findes slet ikke i tabellen, den går kun til 100.000 kr., hvis jeg husker rigtigt, men det bliver vel deromkring. Det vil altså sige, at de sparer 200 kr. om ugen, mens de lavtlønnede sparer skaldede 50 øre. Det er virkningen af skattereformen, og derfor er vi imod tendensen i lovforslaget.

Dertil kommer så diverse skatteløfter,

altså lempelser for store skatteydere, fortrinsvis lempelser, der skal betales af de mindre, for pengene skal jo ind. Loftet på de 105 pct. af skalaen er enten gas — og hvis det er gas, så vil det blive ændret om få år; jeg tror nemlig ikke, det varer så forfærdelig mange år, inden udgiftsbehovet når op på det niveau — eller også mener man faktisk, at her vil man lægge et loft, der skal gælde en række år frem, og hvis det er tilfældet, så betyder det, at statens stigende indkomster skal skaffes gennem momsen antagelig. Og så vil det komme til at gå endnu hårdere ud over de små indkomster, for momsen rammer jo hårdest i bunden. Vi må altså gå imod dette loft.

Loftet på de 70 pct. over alle skatter har vi tidligere stemt imod. Selv om en skatteyder med en indkomst på 400.000 kr. kun fik lov til at beholde de 100.000 kr., så var han efter vores opfattelse endda godt hjulpet, så længe mange skal leve af 10.000-15.000 kr., når skatten er betalt. Der er ingen grund til, at regeringen hjælper denne skatteyder yderligere, men det er jo det, man gør med forslaget her.

Endelig er der loftet på de 66⅓ pct. — det er jo en sand syndflod af lofter, regeringen roder rundt med. Byrdefordelingsreformen burde gøre denne regel overflødig, men regeringen har åbenbart ikke megen tiltro til sin egen byrdereform. Dette loft betyder skattenedsættelser for de højeste indkomster i alle kommuner, hvor kommuneskatten er over de 18⅓ pct., som allerede hr. Grünbaum har nævnt. Det er den jo mange steder, og det vil den måske blive ret mange steder også efter gennemførelsen af regeringens byrdereform. De lave indkomster i sådanne kommuner er hårdere ramt — det er virkelig et problem for de lave indkomster med den høje kommuneskat og de lave bundgrænser — men de får ingen lettelse.

VS er imod denne politik. Alle disse lempelser for de bedrestillede skal jo betales af dem, der har mindre.

Formueskatten skal lempes, og det har jeg tidligere afvist at være med til. Stigningen i ejendomsværdierne skal ikke beskattes, og det vil sige, at arbejdsfri indkomster skal skånes, medens almindelige arbejdsindkomster skal beskattes hårdere, for disse stigninger kan jo realiseres på et eller andet tidspunkt, det er altså ikke kun papirstig-